

Palestijnen

Perfekte slachtoffers

Mohammed El-Kurd

Mohammed El-Kurd
Perfekte slachtoffers (Perfect Victims and the Politics of Appeal)
Vert. Hanna Vandercammen
Epo;
263 blz. €24,90

Anna Krijger
Geen mens meer in Gaza
Gesprekken over waardigheid en troost
Querido;
224 blz. €22,99

FOTO AFP

Twee boeken beschrijven de totale rechteloosheid van de Palestijnen. Hun dood is zo alledaags als het weer. 'Bewolkte lucht, lichte buien en 3000 dode Palestijnen.'

tekst Tanny Dobbelaar

'Een laagje extra wreedheid doet het goed'

Tijdens een invasie in Gaza in 2009 doodden Israëliëse soldaten drie zussen. Hun vader, een in Harvard opgeleide arts, iemand die onderwijs aan vrouwen belangrijk vond, een man die zowel Israëliërs als Palestijnen verzorgde, die man schreef na de moord op zijn dochters het boek *I shall not hate*. Daarin pleit hij voor verzoening.

Kijk, zo'n verhaal dienen westerse media graag op. Deze man, zo beschaafd en zo ontwikkeld, zo herkenbaar een-van-ons die een bovenmenselijke boodschap verkondigt van vergeving, dialoog, met elkaar praten. Hij behoort tot de zeldzame groep slachtoffers die zó edelmoedig zijn dat ze hun agressoren kunnen vergeven.

In *Perfekte slachtoffers* trekt de schrijver, journalist en dichter Mohammed El-Kurd (1998) de intenties van deze arts niet in twijfel. Wel wil hij laten zien door hoeveel hoepels Palestijnen moeten springen voordat ze als mens erkend worden.

Hun verhalen moeten aan hoge eisen voldoen. Wij, consumenten van het nieuws, willen ons immers met hen kunnen verbinden, ons kunnen verbazen, verbijsterd zijn of juist in onze hoop gesterkt. Dat gebeurt niet meer zo snel. 'We sterven veel', schrijft El-Kurd. 'Onze dood is zo alledaags, dat journalisten erover schrijven als over het weer: 'Bewolkte lucht, lichte buien en 3000 dode Palestijnen in de voorbije tien dagen''

In soms snijdende, soms lyrische taal

beschrijft El-Kurd van binnenuit de perversies van het Palestijnse slachtofferschap. Hijzelf leerde die dynamiek kennen toen hij als elfjarige centraal stond in een documentaire over de onteigening van Palestijnse woningen in Oost-Jeruzalem. Zijn familie werd verdreven. Hun meubels werden op straat kapotgeslagen en de wieg van zijn babyzusje verbrand.

De documentaire bracht hem naar de VS waar hij het congres mocht toespreken. Toen dacht hij nog dat hij was uitverkoren omdat hij zo welbespraakt was. Nu beseft hij dat hij vooral werd *geframed* als een willekeurig onschuldig kind. Onschuld is een van de belangrijkste argumenten in de strijd tegen onrecht.

PERVERSE FRAMING

El-Kurd trekt de vergelijking met de verslaggeving van de oorlog in Oekraïne. Waarom zijn Oekraïense pubers die molotovcocktails in elkaar knutselen verzetsstrijders en helden? Palestijnse jongeren die hetzelfde doen, heten terroristen. El-Kurd noemt die framing 'onbegrijpelijk, pervers, en pathologisch'.

Spectaculaire verhalen wérken, zoals over de 16-jarige Palestijn die gedwongen werd benzine te drinken en levend werd verbrand. Of over de Israëliëse soldaten die hun bodycams eerst uitzetten voordat ze een Davidster kerfden in de wang van een 22-jarige jongen uit een Palestijns >>